

Helgmålsbön i Göteborg den 2 mars 2013

1 Sedan lät han mig se översteprästen Josua stå inför HERRENS ängel, och Satan stod vid hans högra sida för att anklaga honom.

2 Men HERREN sade till Satan: "HERREN skall straffa dig, Satan. Ja, HERREN skall straffa dig, han som har utvalt Jerusalem. Är då inte denne en brand ryckt ur elden?"

3 Josua var klädd i orena kläder, där han stod inför ängeln.

4 Och ängeln sade till dem som stod inför honom: "Tag av honom de orena kläderna." Sedan sade han till Josua: "Se, jag har tagit din missgärning från dig, och jag skall klä dig i högtidskläder."

5 Då sade jag: "Sätt också en ren bindel på hans huvud." Och de satte en ren bindel på hans huvud och tog på honom kläderna, medan HERRENS ängel stod där (Sak. 3:1–5).

Vi får ta del av ett märkligt drama – inte mindre än *fem intressenter* är involverade i scenariet: profeten Sakarja, översteprästen Josua, Herrens ängel, HERREN och Satan.

Av de fem aktörerna är det enbart tre som yttrar sig: HERREN, Herrens ängel och profeten. Av texten framgår att det rör sig om en kontrovers, en slags rättegång. Översteprästen Josua står inför Herrens ängel, anklagad av Satan. Översteprästens odds är inte goda – vi får veta att han är klädd i orena kläder. Det märkliga är att den första adressen är HERRENS, han tilltalar Satan: *HERREN skall straffa dig, Satan. Ja, HERREN skall straffa dig, han som har utvalt Jerusalem. Är då inte denne en brand ryckt ur elden?*

Jag får spontant en association till Bibelns första bok, berättelsen om fallet i synd. Adam och Eva har på ett fatalt sätt missbrukat sitt förtroende, syndat och ställs till svar inför HERREN. I det triangeldramat talar HERREN i första hand till ormen, d.v.s. Satan: *Eftersom du har gjort detta, skall du vara förbannad bland alla boskapsdjur och vilda djur. På din buk skall du gå, och jord skall du äta så länge du lever. Jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan och mellan din avkomma och hennes avkomma. Han skall krossa ditt huvud och du skall hugga honom i hälen.* Visst är det märkligt: uppgörelsen för de fallna individerna, Adam och Eva, utförs av HERREN vis-à-vis Satan. Visserligen får de fallna också utstå konsekvenser: lidande, möda, svett och död.

I domsakten hos profeten Sakarja träder plötsligt Herrens ängel in på arenan. Det finns dels ett tilltal riktat till HERREN och dels ett tilltal riktat till Josua:

1. Till Herren: *Tag av honom de orena kläderna.*
2. Till Josua: *Se, jag har tagit din missgärning från dig, och jag skall klä dig i högtidskläder.*

Profeten får ta del av denna märkliga process: den orene blir ren – den ovärdige och nakne blir klädd i högtidskläder. Rättegången har märkliga proportioner! Profeten involveras spontant i det hela och vädjar om en bekräftelse. Han säger: *Sätt också en ren bindel på hans huvud.* Och så blir fallet: *Och de satte en ren bindel på hans huvud och tog på honom kläderna, medan HERRENS ängel stod där.*

Ett utomordentligt märkligt scenario! En syndare förklaras rättfärdig! Ja, ett sådant budskap proklameras faktiskt, något som bekräftas i NTs ljus, t ex i Romarbrevet 4:5: *... den som utan att bygga på gärningar tror på honom som förklarar den ogudaktige rättfärdig, honom räknas hans tro till rättfärdighet.* Hur är detta möjligt? Jo, i kraft av Herrens ängel, medlaren, ställföreträdaren, försonaren. Vad har han gjort?

Kolosserbrevets 2:13–15 svarar på den frågan – vad Gud gjort i sin älskade Son, i Jesus Kristus: *Ni som var döda på grund av era överträdelser och er oomskurna natur, också er har han gjort levande med Kristus. Han har förlåtit oss alla överträdelser och strukit ut det skuldebrev som med sina krav vittnade mot oss. Det har han tagit bort genom att spika fast det på korset. Han har klätt av väldena och makterna och förevisat dem offentligt, när han på korset triumferade över dem.*

Aposteln Johannes bekräftar att denna maktkamp nått sin kulmen: *Guds Son uppenbarades för att han skulle göra slut på djävulens gärningar.* Amen – det är fullbordat! Vi går nu in i passions- och påskdramt då detta beskrivs som ett faktum – Gud vare lov, pris och tack!

Du och jag är insatta i samma rättegångsdrama inför en helig och rättfärdig Gud. Anklagaren, Satan, är inte obekant för oss, ej heller de orena kläder som vi dras med: *Jag bävar då jag uppåt himmelen ser: Där står mina synder beskrivna. Och kastar till jorden jag ögonen ner: Där äro de alla bedrivna ...*

Enda hjälpen och trösten finns i Ordet, i evangelium, att vi har en försvarare – en advokat – inför Fadern: Jesus Kristus som är rättfärdig. Han är försoningen för våra synder, inte bara för våra utan också för hela världens. Genom dopet och tron på Sonen är vi föremål för samma renings- och förnyelseprocess som översteprästen Josua fick tal del av: *Se, jag har tagit din missgärning från dig, och jag skall klä dig i högtidskläder ... Och de satte en ren bindel på hans huvud och tog på honom kläderna, medan HERRENS ängel stod där.*

Så kan vi – och får vi – med glädje och tacksamhet instämma med aposteln Paulus försäkran: *Så finns nu ingen fördömelse för dem som är i Kristus Jesus.*

O Jesu, det blodet, som talar så milt,
Ditt blod, som från korset flöt neder,
Giv, att det på mig ej mår bliva förspillt.
På dig jag förtröstar och beder;
Gud vare mig syndare nådig!

+Roland Gustafsson